אין פלאַנטער פון לעבן . . .

פון מ. ס.

א העכסט שפּאַנענדער ראָמאַן פון דעם מאַרענעם אידישן לעבן אין אַמעריקע

(פאָרזעצונג)

פונקט אנטקעגן אים, ביי א צווייטן טיש, וואָס אז אויך, ווי זיינס, געשטאַנען ביי א פענסטער, איז געזעסן א יונגע פרוי. זי האָט געקוקט אויף אים מיט שאַרפע שווארצע אויגן, וועלכע האָבן אזוי ווי דורכגעשטאָכן זיין לייב. אויפן ערשטן מאָמענט האָט לעוו זיך פאַרלאָרן. ער איז ניט געווען געוואוינט, אז א פרוי זאָל אויף אים קוקן אזוי צודרינגלאך און שאַרף. ער האָט שנעל צוריק אַרונטערגעלאָזן דעם קאָפּ און האָט שנעל גענומען זוכן די זופּ וואָס דער ווייטער האָט פאַר אים אוועקגעשטעלט. די זופּ איז געווען היים און לעוו האָט געפילט ווי עס ברענט אים אין גומען. ער האָט אָבער ניט אויסגעלייגט דעם לעפל און האָט ווייטער גנ־זופּט מיט אימפּעט, אזוי ווי ער וואָלט דורך דעם געוואָלט אָפּשוואַכן די שאַרפ־קייט פון די שווארצע אויגן פון יענער יונגער פרוי. וואָס איז געזעסן פונקט אנט־קעגן אים.

ער האָט געלאָכט פון זיך אליין, פאַר־וואָס דאַרף ער זיין אומרואיק? און פאַר־וואָס האָט דאָס בלוט זיך אזוי צעוואָנגען, צעקאָכט און זיך צעשטיפּט אין אים? איז אים דען דאָס ערשטע מאָל א זער קומט אונטערוועגנס, פנים־אל־פנים מיט יונגע, שיינע און רייצנדע פרויען? איז אים דען דאָס ערשטע מאָל אז ער פירט געשעפּט מיט שיינע אקטריסעס, רייצנדע אלמנות אדער צעבאַלעוועטע טעכטער פון מיליאָ־נערן? דאָס אלעס איז טאַקע ניט געווען ניי פאַר אים, אָבער ס'איז געווען אפשר דאָס ערשטע מאָל אויף זיין לעבן, אז א פרוי זאָל זיין אזוי צורדרינגלאך און זאָל ניט ארונטערנעמען פון אים די אויגן. וואָס אזוינס האָט זי דערזעען אויף אים? וואָס אזוינס קען זי וועלן פון אים? אינסטינקט טייוט האָט ער זיך א טאַפּ געטאָן מיט דער האַנט ביי דער בוזיס קעשענע, אין וועלכער ער האָט געטראָגן דאָס שאָכטל מיט די פופּציק טויזנט דאָלאַרדיקע פּערל.

ער האָט אריינגענראָבן דעם קאָפּ אין טעלער און האָט מיט'ן גאָפּל גערילן שטי־קער פון דער געבראָטענער טשיקן וואָס איז געלעגן אין טעלער פאַר אים. ניין, ער וועט מער דעם קאָפּ ניט אויפהויבן. ער וועט זיך ניט לאָזן באהערשן פון פרעמדע שאַרפע, שווארצע און פאַרפירערישע אויגן. ער וועט אָפּעסן אויף זיך און וועט ארויפלויפן צו זיך אין צימער. אפשר וואָלט נאָר געווען א פלאַן ווידעראַראַל אָפּצורופן א היים? נאָר־אמאָל דורכריידן זיך מיט חוה'לען? ניין, דאָס וועט ניט טויגן. זי קען דאָרט ווערן אומרואיק. וואָס פאַר א נאָר ער איז. דאָס ערשטע מאָל פאַר אים צו זיין אונטער־ווענס, אין דער געוועלשאַפט פון שיינע, רייצנדע, פרעמדע פרויען?

ניין, ער וועט שוין היינט אויבן, ביי זיך אין צימער ניט קענען זיין. ער האָט דאָס געפילט, און האָט זיך ניט געוואָלט אָפּנאַרן. אפשר זאָל ער נאָר אריינגיין ער־געץ אין א טעאַטער? אפשר פאַרברייענען דעם אוונט ערגעץ אין א מואווי?

אין דעם מאָמענט איז צוגעקומען דער ווייטער און האָט אים דערלאַנגט א ווייס וויזיט קאַרטל. וואָס איז געלעגן אויף א קליין, זילבערן טעצל. קריידער האָט פאַר־וואונדערט געקוקט פריער אויפ'ן ווייטער, דערנאָך אויפ'ן קאַרטל. אזוי ווי ער וואָלט ניט פאַרשטאַנען וואָס דאָס קאַרטל באַדייט און וואָס ער מיינט מיט דעם. דערנאָך האָט ער זיך געכאַפּט, האָט ארויסגענומען פון קעשענע א זילבערנע מטבע און האָט עס אוועקגעלייגט ביים ווייטער אויפ'ן טעצל. דער ווייטער איז אוועק און לעוו האָט אויפגעהויבן דעם קאָפּ און ווידער האָט ער זיך באַגעגנט מיט די שאַרפע דורכ־דרינגנדיקע בליקן פון דער יונגער פרוי וואָס איז געזעסן אנטקעגן אים. ער האָט אינסטינקטיוו דערפילט, אז דאָס קאַרטל וואָס דער ווייטער האָט אים ערשט צוגע־בראַכט איז געווען פון דער פרוי וועלכע איז דאָרט געזעסן און האָט די גאַנצע צייט פון אים די אויגן ניט אראָפּגענומען.

ער האָט געלייענט: "ליידי שווארצקאָפּ". א מאָדנער נאָמען, און א ליידי דערצו. וואָס קען זי וועלן פון אים, און וואָס קען באַדייטן דאָס קאַרטל וואָס זי האָט אים צוגעשיקט? מיינט עס א באַקאַנטשאַפט? מיינט עס א ליבע אויף א נאַכט, ווי עס טרעפט אָפט מיט אנדערע סיילסלייט אונ־דערוועגס? ניין. ער איז ניט דער מענש דערפאַר.

ער האָט געקוקט מיט א צעשטרייטן בליק פאַר זיך און מיטאמאָל האָט ער, ווי דורך א נעפּל דערזעען ווי די יונגע פרוי הויבט זיך אויף און גייט לאַנגזאַם צו אים, צו זיין טישל. זאָל עס מעגלאַך זיין, אז ער האָט איר א שאַקל געטאָן מיט'ן קאָפּ, אלס צייכן אז ער נעמט אן די באַקאַנט־שאַפט? אָבער עס קאָן דאָך ניט זיין. ער וואָלט געקענט שווערן, אז ער האָט צו איר מיט'ן קאָפּ ניט געשאַקלט. סייך'ל ער האָט דאָס געטאָן פון זיך אליין, אן זיין וויסן. ווי שיין זי איז, די דאָזיקע יונגע פרוי. ווי שלאַנק איר פיגור איז. ווי רייצנד אירע דינע פיס זיינען און די ווייסע זיידענע זאָקן. זי טראָגט א שווארצן ברייטן הוט, וואָס פּאַסט אזוי גוט צו איר שווארץ־קאַמעזענע קלייד. דאָס קלייד איז טיף אויסגעשניטן ארום האַלז און עס זעט זיך אויס אין א טעאַטער? אפשר פאַרברייענען דעם אוונט ערגעץ אין א מואווי?

אין דעם מאָמענט איז צוגעקומען דער ווייטער און האָט אים דערלאַנגט א ווייס וויזיט קאַרטל,